

[Kjær Rasmussen.]

Endelig til slut et par bemærkninger om undervisningens formål ved den nye skole. Vi mener også, at det er rigtigt, som statsministeren konstaterer, at journalisten har brug for kundskaber. Disse kundskaber kan han imidlertid erhverve sig mange steder, f. eks. via en studentereksamen el. lign. Kundskabstitlegnelsen behøver ikke nødvendigvis at foregå på selve højskolen, men jeg må naturligvis erkende, at de samfundsbetonede fag har en naturlig og nødvendig plads dér. Vi tror, at det er uhyre vigtigt, at de studerende først og sidst opøves i journalistisk metode og kritisk holdning, ud fra den betragtning, at journalistens første pligt ud over den rene nyhedsformidling er den kritiske holdning over for folketing — hvor ubehageligt det end kan være — over for erhvervsliv, ja, over for alt simpelt hen, hvad der foregår i samfundet.

Det, jeg her har givet udtryk for, er ikke spor selvfølgelig; ser man på pressen i almindelighed, ja, så er det meget beskedent, hvad der findes af dybtgående kritisk holdning.

Til allersidst en bemærkning om public relations. I forslaget nævnes den i samme åndedrag som journalistisk virksomhed, men jeg tror da ikke, det til syvende og sidst kan være statsministerens mening, at man uden videre kan sætte lighedstegn mellem de to ting. Jeg tror da nok, at statsministeren i virkeligheden er klar over, at PR-virksomhed mere har at gøre med den reklamevirksomhed, som statsministeren selv er ekspert i, end med journalistisk virksomhed. Journalisten bør være kritisk, dér hvor PR-manden går sælgerens ærinde, og det tør siges, at der er en væsentlig forskel.

Som man har kunnet forstå, er det vor opfattelse, at det foreliggende forslag bør ændres på nogle punkter, inden det fremsættes igen i næste samling, men jeg går ud fra, at hensigten med at fremsætte forslaget netop nu også var den at få nogle tilkendegivelser her fra tingets partier.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard). Jeg vil gerne takke ordførerne for den villige indstilling, der er givet udtryk for her i dag over for det nye, som ligger bag forslaget om oprettelse af Danmarks journalisthøjskole. Der må selvsagt være nuan-

cer i vurderingen. Der kan være grund til at understrege visse principielle ting, som ikke kan antages for endeligt løst med fremlæggelsen og senere etableringen af en sådan journalisthøjskole.

Jeg synes, hr. Camre har ret i, at selvfølgelig bør et udvalg drøfte, om det principielt er rigtigt, at det er en selvejende institution, eller det bør være et led i en universitetsuddannelse. Jeg har lagt vægt på — det er nu engang den form, vi har, og jeg anser den i øvrigt for god — når et principielt forslag kommer til behandling, at man da lægger det frem i en samling, så det kan ligge en sommer over, forudsat at de forventninger opfyldes, som er begrundelsen for en sådan fremgangsmåde: at der rejser sig en diskussion, inden folketinget igen tager sagen op.

Jeg vil gerne understrege, at bag tanken om en selvejende institution står et samlet udvalg — og det vil sige repræsentanter for både journalister og dagspresse — som foretrækker denne form.

Det samme gør sig for så vidt gældende vedrørende det andet principielle spørgsmål, der blev rejst, om ikke al uddannelse bør samles under undervisningsministeriet. Jeg er principielt enig i den opfattelse. Jeg vil sige om dette, at jeg tror, det ville være hensigtsmæssigt — men netop noget af det bør vi drøfte — at vi ikke træffer den afgørelse, førend skolen er etableret. Vi har jo haft adskillige eksempler på, at det udmærket kan lade sig gøre senere at drage den konklusion, som hr. Camre efterlyste. Men jeg skal ikke tilbageholde, at jeg principielt har den samme opfattelse, at det er hensigtsmæssigt at centralisere undervisningsområderne under ét ministerium.

Jeg vil gerne nævne — det er der virkelig noget principielt i, flere af ordførerne var inde på det, og jeg føler meget trang til at understrege behovet for virkelig at få det med i debatten — at der ikke med etableringen af denne uddannelse er tilstræbt en adgangsbegrænsning til faget. Jeg er fuldstændig enig med det ærede medlem fru Merete Bjørn Hanssen og andre, som drog det frem. Det fremgår med al ønskelig tydelighed, at der ikke er tilsigtet en adgangsbegrænsning med et kriterium i en eller anden eksamen.

Personlig er jeg af den opfattelse, at vi